

Spoštovani farani!

Pred tednom dni smo obhajali veliko noč - praznik vstajenja in življenja. Velikonočna sveča in ob njej zapeta hvalnica, obnovitev krstnih obljub, slovesna ALELUJA, vstajenjska procesija in velikonočno pritrkovanje, domača miza obložena z »žegnom«, pot v Emavs na velikonočni ponedeljek (k sorodnikom, prijateljem,...); zaradi vsega tega naj v naših srcih aleluja še dolgo odmeva - naj ne utihne!

Na kako velik odmev je naletela v srcih apostolov! Poglejmo jih: zbegani zaradi »dogodkov tistih dni« se iz strahu pred Judi skrivajo, drugi se razočarani vračajo na svoje domove... videti je bilo, kakor da so pozabili na vse, kar so v treh letih ob Jezusu doživljali; niso se spomnili lačne množice, ki jo je Kristus nahranil, Lazarja kakor da bi ne bilo, ribiči - pa so pozabili celo na razburkano gladino morja, kjer so nekoč ribarili...

Sedaj, po veliki noči pa vse to dobi novo vsebino. Vse, kar je Kristus storil, je potrdil s svojim vstajenjem. Pri zaprtih vratih je prihajal mednje, ubežnikoma v Emavsu je razlomil kruh... prepoznali so ga in ga tako vzljubili, da so vsi do zadnjega zanj darovali svoje življenje. Tega

je zmožen le tisti, ki se je do konca prepričal v resničnost njegovega vstajenja in bivanja med nami.
Tudi mi izpovedujemo svojo vero v Vstalega, ki je med nami živ predvsem v evharistiji - v tej okrogli belini, katera predvsem našim nedeljam daje vsebino. Vsaka nedelja je mala velika noč, živ spomin tiste prve velike noči. Naj torej velikonočna aleluja odmeva iz nedelje v nedeljo in nas spodbuja k vedno novim naporom za rast božjega v svetu in v naših srcih. Župančič je to velikonočno razpoloženje takole doživel: O, bratje, bratje // prišel je čas! // O, bratje, bratje // kako je v vas? // So li vaše njive zorane? // Zdaj zvezde ugodne vladajo, // zdaj semena zlata padajo // so li vaše njive zorane?
Ob tem slovesnem praznovanju pa že čutimo tudi gibanje v rastlinah in drevesih. Travniki so vedno bolj zeleni in končno rumeni zaradi cvetočega regrata. Pomlad je tu z razkošjem svojih barv. In ko se potem odpirajo še popki na drevesih in se pokažejo cvetovi s svojimi rahlimi barvami, potem je pač komaj najti človeka, ki ga to, kar ponuja pomlad, ne bi prevzelo. Lahko se veselimo lepote stvarstva in lahko prisluhnemo sporočilu, ki ga oznanja vsaka cvetlica s svojo barvo. O, kako si želimo, da bi tako ostalo; hkrati se oziramo v nebo in ga rotimo, naj nam prizanese s spomladansko pozebo in kakšno drugo preizkušnjo.
Življenje okrog nas torej kar kipi; naj kipi tudi v nas! Obojno - tisto velikonočno in tisto, ki ga doživljamo v odpiranju popkov. Apostol Pavel je svojim sodobnikom - in tudi nam - po veliki noči povedal, da »v Njem živimo, se gibljemo in smo«, ter »naj živimo ali umremo, Gospodovi smo.« Naj zatorej velikonočna radost v nas nikoli ne popusti, saj je življenje tisto, ki ima zadnjo besedo. p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja...

Praznovanja po veliki noči (do poletnega časa)

- **<u>Srečanje botrov..</u>**
  Naglo se približuje dan, ko bo naših 27 veroukarjev prejelo zakrament sv. birme. To se bo zgodilo <u>11. 5. ob 15h</u>. Spodbudno je, ker je med njimi veliko takih, ki so pripravo na pomemben dar za njihovo duhovno rast vzeli zares. Nekaterim pa žal za to ni nič mar. Za nekatere stvari, ki jih je pred slovesnostjo tudi potrebno upoštevati, se bomo s starši še dogovorili na srečanju, na

tem mestu pa povabilo na srečanje botrov naših birmancev. ***Z botri se bomo srečali v petek, 12. 4. po večerni sv. maši (maša ob 18h, srečanje 18.40h)*** in se medsebojno spodbudili za to, da bi njihovo predvsem duhovno spremljanje obrodilo sad.

❖ **Binkošti**

Praznik sv. Duha, lahko bi rekli tudi: birmanski dan za vso Cerkev. Po binkoštnem dogodku je prva Cerkev stopila v javnost. Od darov sv. Duha opogumljeni apostoli so šli med ljudi in pričevali, da je Gospod res vstal, da živi in da želi biti naš sopotnik, če mu na naših vsakdanjih poteh to dovoljujemo. Zavetnik naše podružnice na Rodnem vrhu je Sv. Duh, zato bo tam 19. 5. žegnanjski dan.

❖ **Župnijsko žegnanje**

Že naslednjo nedeljo (26. 5.) pa praznujemo župnijski žegnanjski dan, ker obhajamo nedeljo Sv. Trojice – zavetnice naše župnijske cerkve. V minulih letih je bila praksa, da je žegnanje »povzdignil« gostujoči duhovnik. Vedno težje ga je dobiti, ker je mašnikov le še za vzorec in marsikje že domače potrebe komaj »pokrivajo«. Sicer pa še vedno iščemo…

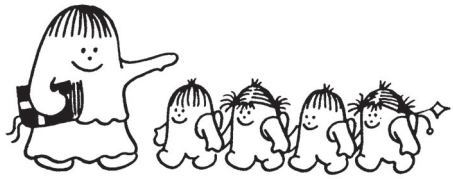
Ker je le štiri dni po trojiški nedelji Telovo, imamo na trojiško nedeljo tudi telovsko procesijo. Povabili bomo naše prvoobhajance, da s svojim deležem (košarice s cvetjem) slovesnost dodatno povzdignejo. Tako je župnijsko žegnanje res veličasten dan.

❖ **Slovesnost prvega sv. obhajila**

Eden lepših župnijskih praznikov, ker je preprosto lepo videti otroke, kako hrepenijo po tem, da bi Jezusa pod podobo okroglega belega kruhka – Evharistije prvič prejeli v svoje srce. O otroška vzvišena preprostost in iskrenost!! Na slovesnost se bomo s starši prvoobhajancev predvsem v tednu pred obhajilom skupaj pripravljali. Prvo sv. obhajilo pa bomo imeli 2. 6. ob 10h.

❖ **Sklep veroučnega leta**

Veroučno leto se bo v naši župniji končalo v nedeljo, 9. 6. Gospodu se želimo zahvaliti za vse trenutke, ko smo bili v njegovem imenu zbrani pri verouku, se učili in rasli »v modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh«. Pri nedeljski pozni maši, ki bo pri Novi cerkvi, bodo veroukarji prejeli veroučne knjižice in jih naj – od staršev podpisane – vrnejo pri prvi veroučni uri v novem šolskem/veroučnem letu.

❖ **Antonova nedelja**

V podlehniški podružnični cerkvi je stranski oltar posvečen sv. Antnonu Padovanskemu. Njegov god obhajamo 13. 6. Češčenje tega svetega moža je tako »preglasilo« tisto, ki ga obhajamo 15. 8. – na god zavetnice te podružnične cerkve (Marija vnebovzeta), da jo nekateri ljudje še danes imajo za Antonovo cerkev. Letos bo Antonova nedelja 16. 6. Pri pozni sv. maši se bomo nebeškemu Očetu zahvalili tudi za vsa dela, ki smo jih nazadnje tam opravili – obnova ostrešja in nova kritina na prezbiteriju (skril). Opravljeno delo bomo tudi blagoslovili.

»Tisti, ki nekoga pristno ljubi,, ne more zahtevati, da mu oni ljubezen vrača. Pravo prijateljstvo pa se poraja, ko mu oni ljubezen vraša prostovoljno..« (Michel Quoist)

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191